

Správa zbytkového majetku MČ Praha 3 a.s.

Olšanská 2667/7
130 00 Praha 3

V Praze dne 26. září 2018

Odvolání proti rozhodnutí SŘ-Ře/11/2018 vydaného Správou zbytkového majetku MČ Praha 3 a.s. o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací

Dne 10. července 2018 zažádala Transparency International – Česká republika, o. p. s. (dále jen „**Žadatelka**“) na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**Zákon**“), Správu zbytkového majetku MČ Praha 3 a.s., se sídlem: Olšanská 2666/7, 130 00 Praha 3, IČO: 285 33 062 (dále jen „**Povinný subjekt**“) o poskytnutí níže specifikovaných informací (dále jen „**Žádost**“).

Požadované informace se týkaly financování pravidelné události „*Trhy na Jiřáku*“ (dále jen „**Událost**“), organizované Povinným subjektem na Náměstí Jiřího z Poděbrad.

Konkrétně žadatelka žádala:

- 1) poskytnutí **informace**, jaké finanční a/nebo nefinanční náklady byly investovány Povinným subjektem do realizace Události v roce 2017;
- 2) o zaslání veškeré **dokumentace** prokazující vynaložení finančních a/nebo nefinančních nákladů v bodě 1), včetně případných objednávek a fakturací.

Na základě rozhodnutí obdrženého dne 7. srpna 2018, značka SŘ-Ře/9/2018 INF-3/18 (dále jen „**Rozhodnutí**“), ve kterém Povinný subjekt vyzývá Žadatelku o upřesnění Žádosti ze dne 10. července 2018, neboť se domnívá, že Žádost nebyla „*formulována dostatečně precizně tak, aby Povinný subjekt mohl... žádost odpovídajícím způsobem vyřídit*“.

Žadatelka podáním učiněným dne 14. srpna 2018 svou Žádost upřesnila. I přesto Povinný subjekt rozhodnutím ze dne 28. srpna 2018 odmítl, neboť se domnívá, že Žádost není formulovaná dostatečně precizně. Povinný subjekt konkrétně uvádí, že primárním problémem je pojem „finanční a nefinanční náklady“, který je údajně nejasný a neohraničený.

Na základě výše uvedeného Žadatelka podává odvolání dle § 16 odst. 1 Zákona, které odůvodňuje následovně:

I.

Dle § 3 odst. 3 Zákona se informací rozumí *jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního*.¹ V důsledku toto znamená, že dle Zákona je Žadatelce umožněno žádat o informace (i) identifikací požadované informace odkazem na hmotný nosič, tedy na konkrétní dokument, listinnou či elektronickou kopii, aj. (ii) vymezením obsahu, **aniž by musela Žadatelka specifikovat nosiče** zaznamenávající požadované informace.²

Z výše uvedeného lze konstatovat, že Žadatelka může požadovat poskytnutí informací uvedených v Žádosti ze dne 10. července (viz bod 1) výše) bez konkretizace, o jaké nosiče informací by se v konkrétním případě mělo jednat. Žadatelka své stanovisko zakládá mimo jiné na apriorním předpokladu, že účelem Zákona je poskytnutí informací, tedy předmětu, nikoliv konkretizace záznamu neboli nosiče, na kterém jsou informace zaznamenány.³ Pro doplnění Žadatelka uvádí, že ve smyslu § 3 odst. 3 Zákona je Povinný subjekt povinen poskytnout „*každý údaj, který lze z existujících záznamů (z existujících informací)*

¹Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, § 3

²Jelínková J., Tuháček M., *Zákon o svobodném přístupu k informacím. Praktický komentář*. Praha: WoltersKluwer ČR, 2017, 37 s.

³FUREK, Adam, JIROVEC, Tomáš. § 3 [Základní pojmy]. In: FUREK, Adam, ROTHANZL, Lukáš, JIROVEC, Tomáš. *Zákon o svobodném přístupu k informacím*. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2016, s. 166. ISBN 978-80-7400-273-1.

povinného subjektu **dovodit**, tzn. každý údaj, který ze záznamů **vyplývá**, lhostejno, zda přímo, či zprostředkovaně posouzením jiných souvisejících údajů“.⁴

II.

Povinný subjekt ve svém Odmítnutí uvádí, že „*je nutné bud' to specifikovat hmotný nosič, anebo specifikovat požadovanou informaci*“, avšak pomíjí hlavní argument uvedený výše, tj. Povinný subjekt je povinný poskytnout požadované informace v případě, že je lze dovodit. I přes toto se Žadatelka domnívá, že okruh požadovaných informací není natolik široký, aby znemožnil Povinnému subjektu vyhovět Žádosti alespoň v bodě prvním tj. poskytnutí **informace**, jaké finanční a/nebo nefinanční náklady byly investovány Povinným subjektem do realizace Události v roce 2017 například ve formě tabulky. Žadatelka je toho mínění, že poskytnutí požadovaných informací v takovéto formě umožňuje Povinnému subjektu poskytnutí informací „*v relativně krátké zákonné lhůtě*“. Zde nutno podotknout, že v případě časové náročnosti vyhledávání a zpracování požadovaných informací umožňuje § 14 odst. 7 Zákona prodloužení zákonné lhůty. V neposlední řadě Žadatelka uvádí, že vícekrát kontaktovala (telefonicky a elektronicky prostřednictvím emailu), aby zjistila množství informací, o kterém Povinný subjekt pojednává, aby mohla případně blíže specifikovat svou Žádost. I přes toto úsilí nebyly Žadatelce poskytnuty žádné relevantní informace, které by umožnili konkretizovat Žádost natolik, aby nedošlo k neúměrnému zúžení požadovaných informací.

III.

Žadatelka již uvedla, že mezi základní pilíře Zákona patří i **princip minimálních nároků** na postup Žadatelky a princip neformálnosti. Pojednáváme-li o principu minimálních nároků,

⁴Ibid.

zaručuje tento, že i údajný **nedostatek obsahových náležitostí Žádosti nemusí bránit jejímu vyřízení**. Povinný subjekt ve svém rozhodnutí mimo jiné uvádí, že Žadatelka zaslala Žádost, která byla příliš obecná, tedy neobsahovala dostatečně přesné informace, které by umožnily Povinnému subjektu její vyřízení.

Dle Žadatelky tímto **Povinný subjekt argumentačně balancuje** na hranici toho, co lze považovat za **přílišnou obecnost Žádosti** a využívá tak nejasného ohraničení tohoto pojmu ke svému prospěchu – neposkytnutí požadovaných informací dle Zákona. V důsledku toho dochází k podryvání výše zmíněného principu, neboť Žádost zcela **zřetelně popisuje, čeho a za jaké období** by se požadované informace měly týkat, přičemž se Žadatelka vyhýbá neúměrně širokému vymezení informací, které od Povinného subjektu požaduje.

Jako příklad nám poslouží komparace následujících dvou situací:

a) „*Žádost o poskytnutí kopie všech listin vztahujících se k prodeji pozemku č. X obcí.*“ Zde je zřejmé, čeho se mají informace týkat a byť mohou poskytnuté informace představovat velké množství dokumentů, nedá hovořit o tom, že by byla příliš obecná.

b) „*Žádost o poskytnutí všech informací o činnosti obce.*“ Zde se jedná o příklad příliš obecně formulované Žádosti, neboť se jedná o předmět, který je vymezen příliš široce a absentuje přesný okruh informací, které by povinný subjekt měl vyhledávat.⁵

IV.

K výše uvedenému se Povinný subjekt uvedl, že „*problém je samotný pojem „finanční a nefinanční náklady“, který je natolik nejasný a neohraničený, že ani při vynaložených veškerých rozumných gramaticko-sémantických prostředků výkladu nelze dospět*

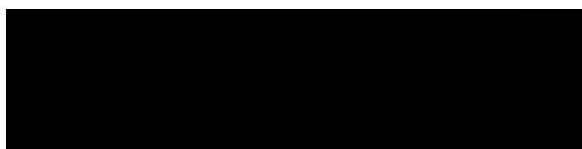
⁵FUREK, Adam. § 14 [Postup při podávání a vyřizování písemných žádostí o poskytnutí informace]. In: FUREK, Adam, ROTHANZL, Lukáš, JIROVEC, Tomáš. Zákon o svobodném přístupu k informacím. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2016, s. 662. ISBN 978-80-7400-273-1.

k jednoznačnému a konkrétnímu obsahu tohoto pojmu“. Pojem „finanční a/nebo nefinanční náklady“ v obecné rovině představuje pro Žadatelku jakýkoliv ekonomický zdroj vynaložený za účelem dosažení profitability. Nutno podotknout, že stejné znění Žádosti bylo zasláno Městské části Praha 3 (dále jen „MČ“). MČ Žádosti vyhověla v plném rozsahu, aniž by MČ vyžadovala vysvětlení pojmu „finanční a/nebo nefinanční náklady“.

V.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem navrhuje proto Žadatelka, aby bylo rozhodnutí Povinného subjektu změněno tak, že **Žádosti o poskytnutí informací bude vyhověno a výše požadované informace budou Povinným subjektem Žadatelce poskytnuty.**

S pozdravem,

Transparency International – Česká republika, o. p. s.
David Ondráčka
ředitel

Informace o žadatelce:

Transparency International – Česká republika, o.p.s.

Sokolovská 260/143

180 00 Praha 8

IČ: 272 15 814

posta@transparency.cz

Datová schránka ID: 8vzj3s2